

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Undervisningsministeren skal lige som kirkeminister blive stående her et øjeblik. Det er hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg lader mig gerne belære og beklager selvfølgelig, hvis jeg har overfortolket konsekvenserne af, at kirkefunktionærerne får provstiet som ansættelsesområde. Men jeg må sige, at jeg nu under ingen omstændigheder bryder mig om forslaget, for sådan som også kirkeministeren nu fremstiller det, betyder det jo, at man kan trække på, at kirkefunktionæren faktisk ikke ved, hvor langt ud hans ansættelsesområde rækker.

Kl. 18.25

Med hensyn til det med samarbejdet hørte ministeren jo meningsudvekslingen mellem mig og fru Charlotte Dyremose, og jeg vil sige: Kan ministeren ikke se, at et samarbejde er en horisontal linje? Der er selvfølgelig også en vertikal linje, når et menighedsråd får dikteret noget ovenfra, og menighedsrådet skal selvfølgelig rette sig efter landets love. Men der er noget frygtelig farligt i at gøre den vertikale linje horisontal, når man gør indgåelse af en samarbejdsaftale mellem to eller flere parter til noget, der simpelt hen bliver lagt ned over en tredje part som en ordre. Kan ministeren ikke se, at der er en opløsende uklarhed i det?

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Det er jo altid sådan med frihed, at den er begrænset af hensyn til andre, og når man giver menighedsrådene større mulighed for med totrædedsflertal at beslutte et samarbejde om flere arbejdsopgaver, opstår der naturligvis derved en øget mulighed for, at et menighedsråd, som ikke bryder sig om det, der samarbejdes om, føler sig bragt i den situation, som hr. Langballe beskriver. Det er jo uladsgiggørligt at undgå det.

Men når de mange høringssvar har støttet det, skyldes det jo, at der ganske enkelt er et indlysende behov for samarbejde mellem menighedsrådene. Nogle er små, nogle er store, men der er et oplagt samarbejds-potentiale, når det gælder visse kirkefunktionærer. Der er f.eks. en oplagt mulighed for at samarbejde om vikarer osv., og hvis vi på den måde også kunne få en

mere økonomisk drift, som tilmed førte til en bedre præstelig betjening, synes jeg, vi har en stor gevinst, og ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Og så har den røde lampe lyst i lang tid. Så er det hr. Langballe for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er angående det indlysende behov, for det forbliver mig fuldstændig ubegribeligt. Jeg synes, at al min erfaring viser, at når sogne gerne vil samarbejde om f.eks. gravere og graverne også gerne vil, finder man sagtens ud af det og kan sætte puslespillet sådan sammen, at pointtallene passer til glæde for alle parter.

Men må jeg spørge ministeren: Hvad nu hvis der er tale om noget andet? Lad os nu sige, at der f.eks. er tale om, at to eller flere sogne gerne vil samarbejde om et politisk formål, det kunne f.eks. efter Det mellemkirkelige Råds forbillede være en støtte til palæstinenserne imod Israel i konflikten i Mellemøsten. Ville ministeren så ikke begynde at få betænkeligheder ved, at ikke alene kunne sogne samarbejde om det i folkekirkens navn, men de kunne minsandten også tvinge andre sogne, der ikke bryder sig om den politik, til at samarbejde?

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

I dag er der jo grænser for, hvad menighedsråd kan bruge kirkeskatteydernes penge til, det vil der fortsat være, og jeg skal meget gerne i et skriftligt svar til udvalget beskrive disse grænser, så hr. Langballes bekymring kan begrænses.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.